

el bretó, el gahi, l'estinià, l'irlandès, el letó, el sard, el vasc, el retrorromànic, el frisó, el maltès i l'islandès.

L'extensió del català és superior a la de sis estats europeus (Dinamarca, Suïssa, Holanda, Bèlgica, Albània i Luxemburg). Vuit estats, així mateix, tenen una població inferior al nombre de catalano-parlants (Suïssa, Dinamarca, Finlàndia, Noruega, Irlanda, Albània, Luxemburg i Islandia). I quan els infants d'aquests països van a l'escola, reben l'educació en la llengua i la cultura que els hi són pròpies; els nostres fills que a la família han après la llengua catalana, arriben a una escola que els parla en castellà, la qual cosa els suposa un trauma psicològic, un retard considerable en l'adquisició del llenguatge i un obstacle per a la recta comprensió de la realitat, a més d'un complex d'inferioritat respecte la pròpia llengua. Un bon exemple de la inferioritat de condicions en què l'ensenyament en castellà posa als nens catalans, inclosos els immigrants que viuen en un ambient lingüístic conflictiu, ens el dona un estudi realitzat entre escolars de 12 anys d'edat a Barcelona i a tot el Principat, que ha donat uns resultats mitjans de domini de la llengua molt inferiors als dels nens de Cuenca en diversos aspectes.

Els avantatges de l'ensenyament en català en tots els graus del procés educatiu, serien els següents:

"Per als alumnes de famílies immigrades de parla castellana:

- * Facilitar la seva relació amb els companys de parla catalana i aconseguir una sortida més ràpida de la situació de desigualtat lingüística en què es troben
- * Facilitar la seva introducció en la societat catalana en què conviuen i també millorar les seves possibilitats humanes i professionals.
- * Millorar substancialment el seu coneixement de l'idioma castellà, perquè amb un ensenyament paral·lel del català i del castellà, les diferències sintàctiques i de vocabulari entre les dues llengües i les greus deficiències del castellà parlat normalment a Catalunya —degudes a la influència natural del català sobre la llengua oficial— es manifestarien d'una manera ben clara.

"Per als alumnes de parla catalana:

- * Construir una base més sòlida per a l'estructuració lògica del pensament, que sempre es realitza sobre la llengua materna.
- * Poder utilitzar aquesta plataforma lingüística perfectament establerta, per a una adquisició d'altres llengües, més fonamentada i més fàcil.
- * Desenrotllar i afinar fins al màxim l'instrument de pensament, d'expressió i de comunicació que aquests alumnes usaran més durant tota la seva vida.
- * Fer possible un domini de la llengua oficial molt superior a l'actual, ja que s'ha comprovat sobradament que amb la confusió lingüística que ara hi ha, els alumnes de la regió catalana no aprenen ni usen correctament ni la llengua oficial ni la materna." (1)

Des de la nostra condició de pares hem d'exigir l'ensenyament de la llengua i la cultura catalanes a tots els nivells de l'escola. Pensem que la responsabilitat no és només dels mestres (molts d'ells són conscients del problema i treballen per arranjar-lo), sinó també nostra. Ells tenen l'obligació com a professionals de l'ensenyament, nosaltres tenim el dret com a pares dels alumnes.

El fet de posar aquesta qüestió a debat no ha estat altre que l'estima que tenim per a tots els nostres fills i l'amor a la Cultura Catalana que, no hem d'oblidar, forma part d'aquest ventall tant extens, com valuós, que és la Cultura Espanyola. Potenciant la Cultura Catalana aixequem, no ho dubteu, la Cultura Espanyola.

Joan Maymí i Coloreu
Joaquim Mundet i Creus
Joan Xirgo i Carbó

(1) "L'ensenyament del català al batxillerat", Memorial presentat a la reunió de Pares d'Alumnes dels Instituts d'E. M. del Districte Universitari de Barcelona. 1972.